

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: **ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ**

Τόπος: **ΑΘΗΝΑ**

Αριθ. Απόφασης: **245**

Έτος: **2008**

Περίληψη

Γιατροί ΙΚΑ - Νοσοκομειακό επίδομα - Κατά το άρθρο 18 παρ. 1α του ν. 2150/1993, οι υπηρετούντες στο ΙΚΑ ιατροί με σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου ή με ειδική σύμβαση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, εξομοιώνονται μισθολογικά με τους μόνιμους θεραπευτές ιατρούς του Ιδρύματος Νοσοκομειακό επίδομα ιατρών του ΙΚΑ πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 245/2008

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Β2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Σπυριδωνα Κολουβά, Αντιπρόεδρο, Ηλία Γιαννακάκη, Χρήστο Αλεξόπουλο, Σπυριδωνα Ζιάκα, Ζήση Βασιλόπουλο, Αρεσπαγίτες. ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 27 Νοεμβρίου 2007, με την παρουσία και του Γραμματέα Αντωνίου Στυλιανουδάκη, για να δικάσει μεταξύ:

Του καθού η κλήση-αναιρεσελιοντος: ΝΠΔΔ με την επωνυμία "ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ - ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ (ΙΚΑ - ΕΤΑΜ)", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Βασίλειο Πήττα, με δήλωση του άρθρου 242 § 2 Κ. Πολ. Δ. , ο οποίος δεν κατέθεσε προτάσεις. Των καλούντων-αναιρεσίβλητων: αναφέρονται 60 αναιρεσίβλητοι οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δ...τηγόρο τους Ιωάννη Τάγαρη.

Της καθής η κλήση - αναιρεσίβλητης (13ης): Ψ13, η οποία δεν παραστάθηκε.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 10/6/2003 αγωγή των ήδη αναιρεσίβλητων, που κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 107/2004 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 2950/2005 οριστική του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί το αναιρεσελιον με την από 21/9/2005 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω και ο Εισηγητής Αρεσπαγίτης Χρήστος Αλεξόπουλος, ανέγνωσε την από 31/10/2008 έκθεση του κωλυομένου να μετάσχει στη σύνθεση του Δικαστηρίου αυτού Αρεσπαγίτη Μάριου-Φώτιου Χατζηπανταζή, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αιτήσεως αναίρεσεως. Ο πληρεξούσιος των αναιρεσίβλητων ζήτησε την απόρριψή της και την καταδική του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από τους επισπεύδοντες τη συζήτηση πρώτο έως δωδέκατη και δέκατη τέταρτη έως και εξηκοστή των αναιρεσίβλητων έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας Αθηνών ακριβές αντίγραφο της ένδικης αιτήσεως αναίρεσεως καθώς και ακριβές αντίγραφο της από 19-12-2006 κλήσεως, με πράξη ορισμού

δικαίωμα για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και κλήση προς εμφάνιση κατά τη δικάσιμο αυτή, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, κατά τα άρθρα 128 παρ. 1 και 568 παρ. 4 ΚΠολΔ, στην δέκατη τρίτη των αναιρεσιβλήτων (δευτέρα των καθ' ων η κλήση) Ψ13, η οποία όμως, όπως προκύπτει από τα πρακτικά, δεν εμφανίσθηκε στην ανωτέρω συνεδρίαση, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το πινάκιο, ούτε κατέθεσε έγγραφη δήλωση κατά το άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να συζητηθεί η υπόθεση παρά την απουσία της αναιρεσιβλήτης αυτής (άρθρο 56 παρ. 2 ΚΠολΔ).

Κατά το άρθρο 18 παρ. 1α του ν. 2150/1993, οι υπηρετούντες στο ΙΚΑ ιατροί με σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου ή με ειδική σύμβαση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, εξομοιώνονται μισθολογικά με τους μόνιμους θεραπευτές ιατρούς του Ιδρύματος. Εξάλλου, με την υπ' αριθμ. 2043289/6792/0022 της 1/15.7.1997 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ Β' 587), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 24 του Ν. 2470/1997 και του Ν. 119/1975 και αντικαταστάθηκε με την υπ' αριθμ. 2052675/5630/0022 της 10-8/2.9.1998 ΚΥΑ των αυτών ως άνω Υπουργών (ΦΕΚ Β' 944), επεκτάθηκαν από 1.1.1997 στο σύνολό τους οι διατάξεις του Ν. 2470/1997, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, στους μόνιμους ιατρούς του Ιδρύματος, των οποίων οι αποδοχές καθορίζονται από το Ν. 1505/1984 και το Ν. 1810/1988 και στους με σύμβαση ιατρούς, που έχουν εξομοιωθεί μισθολογικά με τους μόνιμους ιατρούς με το Ν. 2150/1993. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 8 παρ. 7 του Ν. 2470/1997, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 25 παρ. 1-2 του Ν. 2716/1999, χορηγείται νοσοκομειακό επίδομα στο προσωπικό των Νοσοκομείων, Κέντρων Υγείας, Κέντρων Ψυχικής Υγείας και Θεραπευτηρίων της Χώρας, καθώς και του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας, το οποίο ορίζεται α) για το προσωπικό νοσηλευτικής υπηρεσίας, εργασιών και καθαριότητας σε 12.000 δρχ., β) για το τεχνικό προσωπικό και το εργαζόμενο στην εστίαση σε 8.000 δρχ. και γ) για το λοιπό προσωπικό σε 5.000 δρχ. Ακολούθως, με το άρθρο 13 παρ. 3δ του Ν. 2703/1999 ορίστηκε ότι στους ιατρούς των νοσοκομείων του ΙΚΑ, που μισθοδοτούνται με τις διατάξεις του Ν. 2470/1997, καταβάλλεται το νοσοκομειακό επίδομα της περίπτωσης α' της παρ. 7 του άρθρου 8 του Ν. 2470/1997. Στη συνέχεια, με το άρθρο 30 παρ. 2 περ. ii του Ν. 2768/99 αναπροσαρμόστηκαν αυξητικά τα ως άνω ποσά του νοσοκομειακού επιδόματος ανάλογα με την κατηγορία του προσωπικού. Επίσης, με την υπ' αριθμ. 2/27895/0022 της 2/3.7.2002 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 873) το νοσοκομειακό επίδομα του άρθρου 8 παρ. 7 του Ν. 2470/1997, όπως αναπροσαρμόστηκε με τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 2 περ. ii του Ν. 2768/1999, διαμορφώθηκε για το προσωπικό της ένδικης α' κατηγορίας από 1.1.2002 σε 102,71 ευρώ (35.000 δρχ.) και από 1.7.2002 σε 176,08 ευρώ (60.000 δρχ.). Τέλος, κατά το άρθρο 13 παρ. 1-2 του Ν. 2738/1999, συλλογική διαπραγμάτευση για ρύθμιση ζητημάτων των όρων και συνθηκών απασχόλησης των υπαλλήλων, που δεν ρυθμίζονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 του Νόμου αυτού λόγω συνταγματικών περιορισμών, μπορεί να καταλήγει σε συλλογική συμφωνία, η οποία δεν αποτελεί συλλογική σύμβαση εργασίας, πλην όμως συνεπάγεται για το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ α) είτε την έκδοση κανονιστικών πράξεων, εφόσον τα θέματα της συμφωνίας μπορεί να ρυθμισθούν κανονιστικώς βάσει υπάρχουσας σχετικής εξουσιοδότησης νόμου, β) είτε την προώθηση σχετικής νομοθετικής ρύθμισης των θεμάτων της συμφωνίας. Επίσης, κατά το άρθρο 14 παρ. 1-2 του Ν. 3016/2002, με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού ρυθμίζονται τα θέματα των συλλογικών συμφωνιών, που συνάπτονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 και αφορούν θέματα μισθών και αμοιβών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που υπεγράφησαν το έτος 2001. Με όμοιες αποφάσεις οι ρυθμίσεις αυτές είναι δυνατό να επεκτείνονται, εν όλω ή εν μέρει, και στο λοιπό προσωπικό του Δημοσίου, των ΟΤΑ και λοιπών ΝΠΔΔ, που δεν συμμετείχε στη σύναψη των συλλογικών συμφωνιών του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 και μέχρι του ποσού των 176 ευρώ. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, συνάγεται ότι οι ιατροί του ΙΚΑ, που υπηρετούν σ' αυτό με σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου ή με ειδική σύμβ.ση και διέπονται μισθολογικά από το Ν. 2470/1997, δικαιούνται του νοσοκομειακού επιδόματος, όπως έχει διαμορφωθεί κάθε φορά με τις ως άνω εκδοθείσες ΚΥΑ, αφού η νομοθετική διατύπωση είναι σαφής και συγκεκριμένη και επιπλέον, δεν υφίσταται οποιοσδήποτε περιορισμός χορηγήσεως του εν λόγω επιδόματος στους αναιρεσιβλήτους, οι οποίοι δεν είναι μέλη ανήκοντος στη δύναμη της ΠΟΕΔΗΝ σωματείου. Τούτο προκύπτει κυρίως από το γεγονός ότι το επίδομα αυτό είχε χορηγηθεί στους τελευταίους πριν από την έναρξη της ισχύος των διατάξεων των άρθρων 13 παρ. 1-2 του Ν. 2738/1999 και 14 παρ. 1 του Ν. 3016/2002 και με την προαναφερόμενη με αριθμό 2/27895/0022 της 2/3.7.2002 ΚΥΑ, στο πλαίσιο της οποίας αναφέρεται και η από 20.8.2001 ειδική συλλογική συμφωνία του Ελληνικού Δημοσίου και της ΠΟΕΔΗΝ, δεν καταργήθηκε η χορήγηση αυτού στους αναιρεσιβλήτους, αλλ' αντίθετα διαμορφώθηκε τούτο στα αναφερόμενα χρηματικά ποσά, η δε αναφορά στην εν λόγω απόφαση και της ανωτέρω ειδικής συλλογικής συμφωνίας έγινε για να καταλάβει και τις αναφερόμενες σ' αυτή περιπτώσεις και όχι για οποιοδήποτε άλλο λόγο, ενώ η μη αναφορά σ' αυτή και της διατάξεως του άρθρου 14 παρ. 2 του Ν. 3016/2002 οφείλεται στο ότι είχε χορηγηθεί προηγουμένως στους αναιρεσιβλήτους το επίδομα αυτό, το οποίο ήταν σε ισχύ κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της.

Στην προκειμένη περίπτωση, το Παλυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που δίκασε ως Εφετείο, δέχθηκε ανέλεγκτα, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφασή του, τα εξής: Οι ενάγοντες και ήδη αναιρεσίβλητοι είναι ιατροί του εναγομένου και ήδη αναιρεσειόντος και προσφέρουν υπηρεσία με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση σε νοσοκομειακούς χώρους αυτού με την αναφερόμενη για καθένα τους ειδικότητα. Το εναγόμενο και ήδη αναιρεσειόν, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2002 μέχρι 30.9.2003, δεν κατέβαλε στους ενάγοντες το αναπροσαρμοσθέν ως άνω ποσό του νοσοκομειακού επιδόματος των 102,71 ευρώ και 176,08 ευρώ, αλλά κατέβαλε σ' αυτούς μόνο το ποσό των 42,55 ευρώ μηνιαίως, ενώ, αντίθετα, για τον μεταγενέστερο χρόνο από 1.1.2004, που τέθηκε σε ισχύ το νέο μισθολόγιο του Ν. 3205/2003, το οποίο επεκτάθηκε με την υπ' αριθμ. 2/4302/0022 της 28-1/9.2.2004 ΚΥΑ, κατέβαλε σ' αυτούς, ως νοσοκομειακό επίδομα, το ποσό των 240 ευρώ μηνιαίως. Κατά συνέπεια, οι ενάγοντες δικαιούνται για την απία αυτή τα αναφερόμενα χρηματικά ποσά, ως διαφορά του εν λόγω νοσοκομειακού επιδόματος, κατά το επίδικο χρονικό διάστημα. Κατόπιν αυτών, το Παλυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, μετά παραδοχή κατ' ουσία της εφέσεως του αναιρεσειόντος ως προς τους 27η, 31η, 46η και 47ο των αναιρεσιβλήτων και εξαφάνιση της αποφάσεως του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, δέχθηκε κατά ένα μέρος την αγωγή αυτών, ως ουσιαστικά βάσιμη, ενώ, ως προς τους λοιπούς αναιρεσιβλήτους, απέρριψε κατ' ουσία την έφεση του αναιρεσειόντος, επικυρώνοντας την απόφαση του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, με την οποία έγινε δεκτή κατά ένα μέρος η αγωγή αυτών, ως ουσιαστικά βάσιμη. Με την κρίση του αυτή, το Δικαστήριο της ουσίας δεν παραβίασε τις προαναφερόμενες ουσιαστικού δικαίου διατάξεις και συνεπώς ο μοναδικός, από το άρθρο 560 αριθμ. 1 ΚΠολΔ απαρρέων λόγος του αναιρετηρίου, είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.-

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 21-9-2005 αίτηση του ΝΠΔΔ με την επωνυμία "ΙΚΑ-ΕΤΑΜ" περί αναιρέσεως της 2950/2005 αποφάσεως του Παλυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Και

Καταδικάζει το αναιρεσειόν στα περιοριζόμενα μερικώς δικαστικά έξοδα των αναιρεσιβλήτων, τα οποία ορίζει σε τριακόσια πνήντα (350 ευρώ).-

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 22 Ιανουαρίου 2008. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 7 Φεβρουαρίου 2008.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πρόεδρος: Σπυρίδωνας Κολυβάς

Εισηγητές: Χρήστος Αλεξόπουλος

Λήμματα: Γιατροί ΙΚΑ „Νοσοκομειακό επίδομα

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Δημοσίευση: ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ **Ετος:** 2008 **Τόμος:** 56 **Σελ.:** 1578
ΔΣΑ
ΝΟΜΙΚΟ ΒΗΜΑ